

NASYCAĆ (25) *vb impf*

Pierwsze a jasne (w tym 2 r. błędne znakowanie).

praes 1 sg nasycam (9). ◇ *2 sg nasycasz* (1). ◇ *3 sg nasycą* (13). ◇ *praet 3 sg m nasycął* (1). ◇ *part praes act nasycając* (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. nasycić.

1. *Zaspokajać głód lub pragnienie; satiare HistAl, Mącz, Calep, Cn; saturare Mącz, Calep, Cn; exsaturare Mącz, Cn; exsatiare Calep, Cn; replere Vulg; obsaturare Mącz; explere, satullare Cn* (22) : *Exaturo, et Obsaturo, Náfycam doftátecznie/ nápełniam. Mącz 369c, 369b, c; Exatio – Naficam. Calep 382a, 947b, 948b.*

nasycać kogo, co (10): *OpecŻyw 149v*; Czemu mięso więcey naficza człowieka niż która iarzyna. *GlabGad H3v; RejPs 162v; Leop Prov 13/25; WujNT przedm 36* [2 r.]. *Cf nasycać kogo, co czym.*

nasycać kogo, co czym (4): A Ták y ty Ierofolimskie zebranie y wślitkich inych národow chwał páná swoiego/ ábowiem on [...] dzywnemi przyfímáki náfyca zebranie twoie. *RejPs 216v; LatHar 383. Cf »chlebem nasycać«.*

W połączeniu szeregowym (1): Coż tedy zá pożytek dawa złoto/ nie oczyficia/ nie wskramia/ nie nálicá/ nie potwirdza/ żadnego fercu człowieczemu nie dawa zdrowiá ani pożytku *HistAl K5.*

W przeciwstawieniu: »nasycać ... pragnąć« (1): O wślytko łtworzenijé niebo ij ziemia/ dziwuycie fie męce fynd mé^{go}/ iij ten który motzá fwégo boftwa nafytzá anioły/ opatrnością kármi ptáki/ ryby zwierzęta/ ij wślytkim ludzio^m fwą dobrocią zrzádzá potrzeby żywota/ a teráz lám pragnie. *OpecŻyw 149v.*

Zwroty, »chlebem nasycać« (2): Pięć tyficy ludzi pięciorgiem chlebá náfyca. *WujNT przedm 36, przedm 36.*

»nasycać pokarmow [= *pokarmem*]« (1): coś [*dobrodziejstwa*] wielkroc vkazował y ludziom niewdziecznem [...] wiodąc ie przez puffcze do roskóśnych krayn a nafycáiąc rozlicznych pokarmow *RejPs 162v.*

Szeregi: »jeść a nasycać« (1): Spráwiedliwy ie/ á náfyca dúffę swoię [*Iustus comedit et replet animam suam*]: ále brzuch bezbożnych/ nienáfycony. *Leop Prov 13/25.*

»nasycać, karmić« (1): *OpecŻyw 149v cf W przeciwstawieniu.*

Przen: Dawać czegoś w obfitości, zaspokajać jakieś potrzeby lub pragnienia, napęlniać czym (7) : A ono niebiefkie práwe [*szczęście*] ma wślytkich żądzy wfpokoienie/ práwie náfyca/ y miarę ma potrzebioną/ potłoczoną y opływáiącą. *SkarKaz 637b.*

nasycać kogo czym (1): [*Bóg*] ośádził łthoł fwoy proftaki/ [...] á záwždy ie náfycał onymi wdzięcznymi pokármy fłow/ náuk/ á obietnic fwoich fwiętych *RejPos 159v.*

nasycać co (2): ty doftátkiem hoynym Żywéy wody dodawał rzékom niefpokoynym. Ty przepási náfycał y łakomé morze *KochFr 125. Cf Zwrot.*

Zwrot: »[czym] nasycać serca« (1): Pan Bog przedżiwnym á niewymownjm obyczáiem dáleko wietfzą rádością y wciechą wnątrzną náfyca y ochładza/ wybranych swoich fercá *WysKaz 8.*

a) *O Eucharystii [kogo, co]* (3) :

Zwrot: »pokarmem nasycać« (1): Abowiem Krzeft í. prawdziwie bywa nazywan wefcie do kołcioła á zączynaniem wiary. A wieczera Páńlka pokármem/ ktorym Pan Kryftus czeladkę fwoię náfycá *RejPosWstaw* [143⁴]v.

Szeregi: »karmić i nasycać« (1): Abowiem to cięłę tłufte bywa ofiárowano Bogu/ w cięle y krwi Páńlkiey/ y karmi y náfycá wízytek dom. *WujNT* 259.

»nasycać a obżywiać« (1): Ktore to ciáło y krew Páná Kryftułowá/ náfycá á obżywia dufze łudzi wiernych. *RejPosWiecz*² 95v.

2. *Napełniać* czym; *explere Mącz, Calep, Cn; adimplere Mącz* (3) : *Expleo, Wypełniam/ Nálicam. Mącz* 304c, 304d; *Calep* 394a.

Synonimy: **1.** *karmić, okarmiać; 2. napełniać.*

Formacje współrdzenne cf SYCIĆ.

Cf NASYCAJĄCY, [NASYCANIE]

DJ